

Éjnyel bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	
Egész évre	K 2.40
Fél évre	" 1.20
Negyed évre	" - .60

Hirdetéseket felvételnek a Kiadóhivatalban
Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

A szép nem.

— Szeretnéd azokat a nőket?
— Tudod én nem veszek zsákba macskát!

Útközben.

Oly szép dolog vasutazni,
Nem is hiszi senki,
Egy városba megy a vonat,
A másiktól megy ki!

A hajózás még szebb ennél,
A vasut az semmi,
Ma befut egy kikötőbe,
S holnapra már megy ki!

De mégis legszebb a hajón
Jó ebédet enni,
Csak az a kár, alig megy le,
Már — vissza kell jönni!

Gergely Rerzo.

Baj,

— Miért búsulsz, koma?
— Nincs felesleges pénzem.
— Az csak nem baj. Az a baj, ha szük-
séges pénzünk nincs...
— De hiszen nekem éppen felesleges
pénzre volna szükségem...

Repülés Bécsből.

Mit Bier! Mit Umlaut! Senki se
tud úgy repülni Bécsből, mint a
keresztény szociálisták!

Akadály.

— Miért nem hoztad el a babát is?
— Nem lehetett. A kis kutyát hoztuk
el és nem volt már elég hely a kocsiiban...

Tudja.

Hadnagy: Láttad-e Lehel kürtjét
Berényben?
Baka: Instállok alásan, láttam.
Hadnagy: Mát aztán tudod-e mi volt
Lehel?
Baka: Jelentem alásan, tudom, Regi-
mentshornist.

Baj van.

A kormány meg van akadva a
nyári tárgyalással, mert mungóék a
nyári évadban fürödni akarnak, de nem
— izzadságban.

Értelmes.

Hadnagy: Keresett-e valaki?
Baka: Igen is, hadnagy ur, egy ur
volt itt.
Hadnagy: Cvikkerrel?
Baka: Nem, kérem, egyedül.

Könnyű neki.

Könnyű ám annak a Biernek röp-
ködni! Mert hát a — sör tudvalevőleg
nagyon — könnyen fölszívódik a leve-
gőbe.

Röpülő Sebestyén

röpködései.

Nap-nap után lezuhanásokról kapunk híreket. Úgy látszik, már nem versenyröpléseket, hanem lezuhanó versenyeket rendeznek az aviatikusok.

Remek rekordra készülök. Egy új ház hatodik emeletén lakik egy remek fruska. Ennek a lábacska elé akarom mielőbb lerakni a szívem monoplánját. Ilyen magasra még sohasem törekedtem. És ilyen magasról sem ereszkedtem még le motor nélkül, az is igaz.

Szaczelláry György 500 koronát tűzött ki ama aviatikus részére, aki a rákosi gyakorlatot lezuhanás nélkül körül röplüli. En megvárom, míg valaki 100 ezer koronát tűz ki ilyen célra, mert az én nyakamat olyan olcsón nem adom. Ha lud, hát legyen kövér, ez az én elvem.

Mi különben mai napság 500 korona? Egy betyke hölgyecskének fejdísz. Egy orfeumi hölgynek szépségtapasz. Egy diurnistának édes álma. Egy háziurnak béremelés-kor bliktriség. Egy bakaratistának — kis sóhaj. Az aviatikusnak temetési költség vagy belépőjegy a másvilágra. Hát érdemes ezért repülni?

— Te miért nem vettél részt a páris-római röplőversenyen? — kérdezte Csozogó Bálint barátom.

— Én? Tudod, Balikám, Rómába több ut vezet. Mi az ördögnek választanám én éppen a legveszedelmesebbet? Nem kényelmesebb bársony ülésben eldőlve cigárózva Rómába repülni vonaton, mint az angyalok közelében. Barátom, egy valóságos hús és vérből való hizott angyalka többet ér, mint száz mennyországi lenge jószág.

Rómába inkább egyik-másik barátnőmet küldöm, minthogy magam menjek.

Bécsből csak Győrig repült az én Bier — sörös barátom. Budapestig nem birt eljutni, mert megrepedt a motorja. Hej, de jó lenne, ha a mi politikusaink se bírnának Győrnél tovább jutni, mikor Bécsbe sietnek. Pukkadra meg az ő motorjuk is.

A rákosi gyakorlatéren egy leánykát agyonzúzott egy repülőgép. Nem gyakorlatéren, hanem vérmezőnek kellene ezt a veszedelmes helyet elnevezni.

Felszállni nagyon nehéz, de leereszkedni nagyon könnyű!

Politika a gyermekszobában.

Laci: — *Papa, miből buktak meg a keresztény-szociálisták?*

Papa: — *Mindenről, fiacskám.*

Modern koldus.

— *Menjen, menjen, nem adok semmit!*
— *Bocsánat... Úgy látszik, a privátdetektivem tévedett. Az ön neve mellé ezt írta: Aranyiszív...*

Kézpénz.

— *Odadom a leányomat, de a hozományt nem fizethetem ki egyszerre.*
— *Már pedig én csak kézpénzzel házasodom...*

Perpatvar.

A tolvaj haragosan rászól az aszszonyra:
— *Már megint kalapot vásárolsz? Mit gondolsz, csak dolgozom a pénzért? Ezt keservesen össze kell lopni!*

Ethika.

— Ugy-e, papa, igaz, hogy madarat a toiláról, embert a barátjáról ismerik meg...
 — Igaz, fiam...
 — Hát ha egy rossz ember egy jóval barátkozik akkor a jó embert tartják rossznak, vagy a rosszat jónak?

Mit csináltak.

— Na, fiam, mit csináltak ma az iskolában?
 — A földet két félgömbre osztottuk.

Kedves.

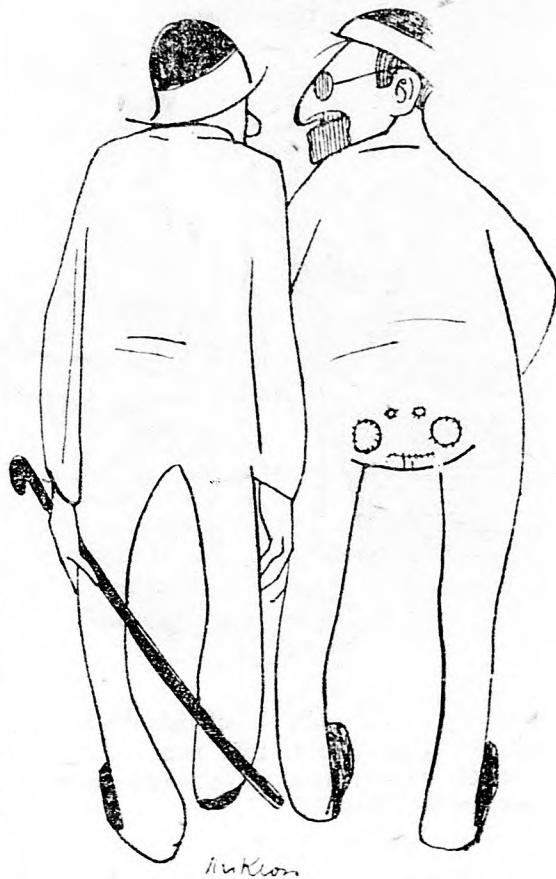
A menyecske elismeréssel szól az urához:

— Te oly jó vagy! Minden kívánságomat teljesítetd... Igazán nehéz dolga lesz majd a második férjemnek...

A kormány sürgős dolga.

Hederváry azt állítja, hogy leg-sürgösebb dolga a véderőreform tető alá hozása. No, mi tudunk ennél sürgősebbet is. A — lemondást.

Különös.

— Mégis csak furcsa!
 — Micsoda?
 — Hogy azok, akik nem tudják megkülönböztetni a jót a rossztól, rendesen a rosszat választják.

Romeó és Julia.

— Mihály bácsi a színházba tévedett. Hallgatja, hallgatja az előadást, de végre is odaszól az asszonynak:

— No, anyuk, ha nem lesz mulatságosabb, akkor menek innen!

Öszonzás.

Földesur: Jól van lelkem, jövődöt mondtál, nesze itt egy korcna.

Cigányasszony: Kezít, lábát csókolom.

Földesur: Nem tudom, fog-e valósulni jóslatod, de most én jóvendőlök valamit, ami biztosan valósulni fog: Ha holnap reggel egyetlen csirke hiányzik az udvaromról, hát kőzetek serőteznek, annyi bizonyos.

Politikai sziporkák.

En nem arra vagyok kíváncsi, hogy az osztrák császár mit fog csinálni a bécsi szociálistákkal, hanem arra, hogy a szociálisták mit fognak csinálni a császárral.

*

Valjon a bécsi szociálisták követik-e az angol ellenzék példáját s ők is „a császár leghűbb szociálistái” lesznek-e?

*

Es ha majd a szociálista főpolgármester megkapja a titkos tanácsosságot, — titkos szociálista lesz-e belőle?

*

Es hogy rajtuk is betellik-e majd a régi igazság, hogy — minél följebb megy a szociálista, annál inkább — lejárja magát?

*

Ugy kell az osztrák kormánynak, ha a keresztényszociálistákkal is bukik. Miért volt könnyelmű s miért tette a választást vizsgaidőre, amikor — nagyon könnyen el lehet bukni.

Felhívás.

— Jelentkezzék az, akinek ellenem őszinte kifogása van!

A békés-gyulai tárgyalás.

— Egyről sehogy sem bírt meggyőzni az a békés-gyulai tárgyalás. Hogy Csabát mi az ördögnek nevezték el — békésnek

Nem is ad.

— Hát kérem, nem tetszik megadni a kölcsönt?

— Nem.

— Miért nem?

— Rossz információkat kaptam önről.

— Ugyan, csak nem ad arra semmit.

— Hiszen mondom, hogy nem adok semmit.

Már nem látja.

A festő, aki a naplementét pingálja, egyszerre csak észreveszi, hogy tiszteletteljes távolságból nézi az ő munkáját egy egyszerű parasztember.

— Ah, barátom, szól hozzá örvendve, tetszik ez magának?

— Hogyne, hogyne...

— Ah, talán maga is egyszerű elmével látja, amint a nap tűzcsóvája felragyog a sötétbe borított keleten, és amint lángoló pirban hanyatlik alá, talán maga is látja a teyegető felhők borongó gomolyagát, látja, amint cikkáznak a villámok, és amint a vésztelegek hollószárnyainak csattogásán keresztül tör a hold ragyogása, talán maga is látja...

Az atyafi közbe szól:

— Már megbocsásson a nagysága, most már nem látok én ilyeneket, mert nazarénus lettem és már nem iszom...

Kávémellett.

— Hát tudjátok-e már, hogy Ugri báró fia megszöktette a nevelőnőt?

— Ugyan?

— Iát persze. Az öreg báró üldözőbe vette a fiatalokat s a legközelebbi állomáson megcsipte őket.

— No aztán, lelőtte a csábító hölgyet, mert bizonyos, hogy az a raffinált nevelőnő csábította el a kis gróft.

— Dehogyan is. Az öreg gróf csábította el a nevelőnőt.

Ejféli körül.

Az apa elkeseredve szól a mamához:

— Ez a kőlyök már megint ébren van... Bizonyosan csak színelte, hogy elaludt, mert nem akarta, hogy te tovább énekelj...

Kávéházban.

No, főnök ur, szépen néz ki ez a viccelap?

— Nem csoda. A vendégek közül egyesek kívágnak azokat a vicceket, amelyek őket bosszantják, mások meg azokat vágják ki, amelyek tetszenek nekik...

Kávéházban.

— Képzeld, milyen művelt szobalányunk van, az egész könyvtárt lefordította!

— Eszed tokját!

— De komolyan lefordította — a polcról:

— Fordítana téged fell!

— — —

— Mi lesz Szálból, ha 100 kilósra hízik?

— Egy kövér héber deinő!

— Szépen az!

— Hát mi?

— Kolosszáli!

— Nyomjon agyon!

— — —

— Mi a különbség a szivárvány és a te Izidor fiad között?

— Egyik szebb mint a másik!

— Neked legyen mondva!

— Na koronázd ki, mi?

— A szivárvány változik, a te drága csemetéd meg — változik!

Aggodalom.

Önagysága: A soffőr alig hogy hazahozott minket, a szakácsnőt vitte sétálni.

A nagyságos ur: Jaj, Istenem! Az a soffőr még nem elég biztos a dolgában. A szakácsnőért pedig igazán kár volna.

Fő az igazság.

— Szervusz, kis öcsém, mondja a fiatal ember, akit abban a reményben, hogy el fogja venni Róza kisasszonyt, szívesen látnak a háznál.

— Szejvusz, adja vissza Pityu kurtán.

— Hát nem szeretsz? kérdi a fiatal ember.

— Nem.

— Ejnye, miért nem?

— Csunya vagy!

— Oh, kiált fel a család kórusban, hogy beszélhetsz így Pityu?

A gyerek dacosan felel;

— Mert nem akarom, hogy papa megint megverjen, mint a multkor, amikor hazudtam!

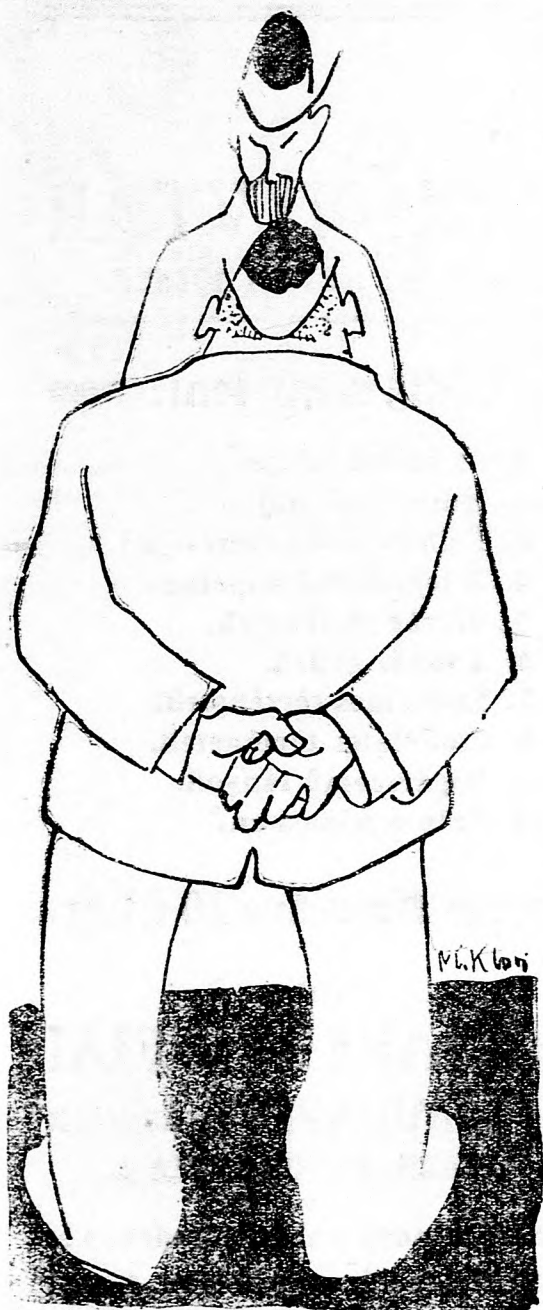
Gesztikulálás.

— Móricka, tudod-e, mi a pantomímia?

— Tudom. Az ember úgy beszél, amint szokott, de nem szól hozzá egy szót sem.

Tavasszal.

— Az én feleségemnek csak egy gondolata van, és az a tavaszi öltözéke...

— No, az én feleségemnek féltucat hasonló gondolata van.

Visszavág.

— Keztyűtlen kézzel fogok önhöz nyulni!

— No, én nem tenném!

A kézirat.

A szerkesztőséghez érkezett a kézirat a következő levél kíséretében:

— Igen tisztelt Szerkesztő Úr! Olyan kis helységben lakom, hogy azonnal megtudják, ha a kéziratomat visszaküldi, ha pedig levelező lapon értesít, hogy a kéziratom nem vált be, a postamester elolvassa és másnap az egész városka tudja... Azért kérem, ha a kéziratom nem találna megped tetszésére, tessék csak elégetni, nekem pedig tessék elküldeni a mellékelt levelező lapot, amelyet szíveskedjék aláírásával ellátni.

A gépírásos levelező lap így hangzott:

— Tisztelt Úram! Kéziratát megkaptam. Elolvastam, még pedig igen kellemes meglepetéssel. Mivel lehet, sorát ejtjük. Kérem, értesítsen, hogy a szokásos honoráriummal — tíz korona egy hasáb — beéri-e? — A Világító szerkesztősége.

Okos gyerek.

— Edes papa, amikor kicsi voltál, mindig jó voltál?

— Mindig.

— Sohasem bosszantottad szüleidet?

— Soha!

— És nem kellett téged megbüntetni soha?

— Soha!

— Ha nagy leszek, én is — így fogom mondani.

Betűrejtvény.

(Megtejtési határidő: június 23.)

— Schwartz Ilonkától. —

P dur S K U z
i dur D R U z

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk ki

A mult számban közölt alány helyes megfejtése:

Tüzesen vágat a négy paripat.

Helyesen megfejtették 4832-en Az egyik jutalmat nyerte: Sárdy Ilona Budapest s a másikat, Simonidesz János Nyitra.

Felelős szerkesztő: Szentirmay Géza.

Nyomatott Wodlauer F. és Fial. körforgógépein
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

Az új polgári perrendtartás

LEGOLCSÓBB KIADÁSA

ára 4 korona.

Diszes, keménykötés, bő magyarázatokkal és szakszerű tárgymutatóval. Irta dr. Török Sándor fővárosi ügyvéd.

Az ország előzetes bejelentése ellenében bérmentve küldi

WODIANER F. és FIAI
könyvkiadóhivatala

Budapest, IV., Sarkantyus-u. 3.

VEGYÉSZETI TITKOK.

Bevezetés a közhasználat által igényelt szükségleti, élevezeti és fényűzési cikkek gyártásának titkaiba

Különösen magánosok használatára.

Összeállította:

Bacskay Miklós Tivadar.

Ára bérmentes küldéssel 3.— korona.

KERESKEDELMI VEGYÉSZET.

Bevezetés az ipar, kereskedelem és a közhasználat által igényelt szükségleti, élevezeti és fényűzési cikkek gyártásának titkaiba. Különösen kereskedők és iparosok használatára.

Összeállította:

Bacskay Miklós Tivadar.

Ára bérmentes küldéssel 3.— korona.

Megrendelhető a „BUDAPEST” kiadóhivatalában,
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3.

NÉPKÖNYVTÁR

Szerkeszti: HEVESI JOZSEF.

Eddig megjelent:

1. Az ígéret földje.
2. Mihály csizmája.
3. Felhős Jóska szeretője.
4. A fogadalmi kápolna.
5. Betyár történetek.
6. A topáz gyűrű.
7. Szerelmes történetek.
8. Csodálatos történetek.
9. Bogárszemű lányok.
10. Falu a nádasban.

Egy-egy füzet ára 20 fillér.

KIADJA

WODIANER F. és FIAI

BUDAPEST,

IV., SARKANTYUS-UTCZA 3.

Kapható minden dohánytőzsdében és

hirlapelárusító helyen.

